

CONVENTIE PRIVIND PROTECTIA FIZICA A MATERIALELOR NUCLEARE

DATE RELEVANTE PRIVIND CONVENTIA

Data adoptarii: 26 October 1979
Locul adoptarii: Viena, Austria
Data intrarii in vigoare: 8 February 1987
Depozitar: Agentia Internationala pentru Energia Atomica (AIEA)

ROMANIA a aderat la Conventie prin Legea nr. 78/8 noiembrie 1993, publicata in Monitorul Oficial nr. 265/15 noiembrie 1993.

TEXTUL INTEGRAL AL CONVENTIEI

Statele parti la prezenta conventie,

RECUNOSCIND dreptul tuturor statelor de a dezvolta aplicatiile energiei nucleare in scopuri pasnice si interesul lor legitim pentru avantajele ce pot rezulta din aceasta,

CONVINSE de necesitatea inlesnirii cooperarii internationale pentru aplicatiile pasnice ale energiei nucleare,

DORIND sa indeparteze riscurile care ar putea decurge din dobandirea si folosirea ilicita a materialelor nucleare,

CONVINSE ca infractiunile referitoare la materialele nucleare sunt motive de preocupare in cel mai inalt grad si ca este necesar de a se lua de urgenta masuri corespunzatoare si eficiente pentru a asigura prevenirea, descoperirea si reprimarea acestor infractiuni,

CONSTIENTE de necesitatea unei cooperari internationale in vederea stabilirii, in conformitate cu legislatia nationala a fiecarui stat parte si cu prezenta conventie, de masuri eficiente pentru a asigura protectia fizica a materialelor nucleare,

CONVINSE ca prezenta conventie trebuie sa faciliteze transferul in deplina securitate al materialelor nucleare,

SUBLINIIND, totodata, importanta pe care o prezinta protectia fizica a materialelor nucleare in timpul utilizarii, depozitarii si transportului pe teritoriul national,

RECUNOSCIND importanta asigurarii unei protectii fizice eficace a materialelor nucleare utilizate in scopuri militare si intelegind ca aceste materiale fac si vor continua sa faca obiectul unei protectii fizice riguroase,

au convenit ceea ce urmeaza:

ARTICOLUL 1

Pentru scopurile prezentei conventii:

- a) prin materiale nucleare se intelege: plutoniu, cu exceptia plutoniului a carui concentratie izotopica in plutoniu 238 depaseste 80%; uraniu 233; uraniu imbogatit in uraniu 235 sau 233; uraniu continand amestecul de izotopi care se gasesc in natura altfel decat sub forma de minereu sau de reziduu de minereu; orice material continand unu sau mai multe din elementele mentionate mai sus;
- b) prin uraniu imbogatit in uraniu 235 sau uraniu 233 se intelege uraniu continand fie uraniu 235, fie uraniu 233, fie acesti doi izotopi intr-o astfel de cantitate incat raportul dintre suma acestor doi izotopi si izotopul 238 sa fie superior raportului dintre izotopul 235 si izotopul 238 din uraniu natural;
- c) prin transport nuclear international se intelege transportul unei incarcaturi de materiale nucleare cu orice mijloc de transport care urmeaza sa treaca frontierele statului pe teritoriul caruia isi are originea, incepand cu plecarea sa dintr-o instalatie a expeditorului din acest stat si pana la sosirea sa intr-o instalatie a destinatarului pe teritoriul statului de destinatie finala.

ARTICOLUL 2

1. Prezenta conventie se aplica materialelor nucleare folosite in scopuri pasnice in cursul transportului international.
2. Cu exceptia art. 3, 4 si a paragrafului 3 al art. 5, prezenta conventie se aplica, de asemenea, materialelor nucleare folosite in scopuri pasnice in timpul utilizarii, depozitarii si transportului pe teritoriul national.
3. Independent de angajamentele asumate in mod expres de statele parti in articolele mentionate in paragraful 2 in ceea ce priveste materialele nucleare folosite in scopuri pasnice in timpul utilizarii, depozitarii si transportului pe teritoriul national, nici o prevedere din prezenta conventie nu poate fi interpretata ca limitand drepturile suverane ale unui stat referitoare la utilizarea, depozitarea si transportul acestor materiale nucleare pe teritoriul national.

ARTICOLUL 3

Fiecare stat parte adopta dispozitiile necesare in conformitate cu legislatia sa nationala si cu dreptul international pentru ca, in masura posibilului, in timpul transportului nuclear international, materialele nucleare care se afla pe teritoriul sau sau la bordul unei nave ori al unei aeronave care tine de competenta sa, in masura in care aceasta nava sau aeronava participa la transport avand ca destinatie sau plecand din acest stat, sa fie protejate potrivit nivelurilor enuntate in anexa nr. I.

ARTICOLUL 4

1. Fiecare stat parte exporta materiale nucleare sau autorizeaza exportul acestora numai daca a primit asigurarea ca aceste materiale vor fi protejate, in timpul transportului nuclear international, conform nivelurilor enuntate in anexa nr. I.
2. Fiecare stat parte importa materiale nucleare sau autorizeaza importul acestora dintr-un stat care nu este parte la prezenta conventie numai daca a primit asigurarea ca aceste materiale vor fi protejate in timpul transportului nuclear international, conform nivelurilor enuntate in anexa nr. I.
3. Un stat parte autorizeaza tranzitul pe teritoriul sau al materialelor nucleare intre state care nu sunt parti la prezenta conventie, pe cai terestre sau pe cai navigabile, ori aeroporturile sau porturile maritime numai daca, in masura posibilului, a primit asigurarea ca aceste materiale vor fi protejate in timpul transportului international, conform nivelurilor enuntate in anexa nr. I.
4. Fiecare stat parte aplica, potrivit legislatiei sale nationale, nivelurile de protectie fizica enuntate in anexa nr. 1 materialelor nucleare transportate dintr-o parte a acestui stat intr-o parte a aceluiasi stat, folosind apele internationale sau spatiul aerian international.
5. Statul parte tinut sa obtina asigurarea ca materialele nucleare vor fi protejate potrivit nivelurilor enuntate in anexa nr. I, in conformitate cu paragrafele 1-3 de mai sus, va stabili si va informa, in prealabil, statele pe teritoriul carora aceste materiale vor tranzita pe cai terestre sau navigabile si statele in ale caror aeroporturi sau porturi maritime sunt prevazute escale.
6. Raspundabilitatea obtinerii asigurarii mentionate in paragraful 1 poate fi transferata, prin acord mutual, statului parte care participa la transport in calitate de stat importator.
7. Nici o prevedere din prezentul articol nu trebuie interpretata ca afectand in vreun fel oarecare suveranitatea si jurisdicia teritoriala a unui stat, in special asupra statului aerian si a marii teritoriale a acestui stat.

ARTICOLUL 5

1. Statele parti desemneaza si isi indica reciproc, direct sau prin intermediul Agentiei Internationale pentru Energia Atomica, serviciile lor centrale si persoanele de legatura care sunt insarcinate sa asigure protectia fizica a materialelor nucleare si sa coordoneze operatiunile de recuperare si interventie in caz de insusire, de folosire sau de modificare ilicita a materialelor nucleare sau in caz de amenintare credibila cu unul dintre aceste acte.
2. In caz de furt, de furt calificat sau de orice alta dobandire ilicita de materiale nucleare, ori in caz de amenintare credibila cu un astfel de act, statele parti, in conformitate cu legislatia nationala, vor coopera si vor acorda asistenta, in masura posibilului, pentru recuperarea si protectia acestor materiale, oricarui alt stat care ar solicita acest lucru. In particular:
 - a) un stat parte va lua masurile necesare pentru a informa cat mai curand posibil celelalte state care ar putea fi interesate de orice furt, furt calificat sau alta dobandire ilicita de materiale nucleare sau de amenintare credibila cu un astfel de act si pentru a informa, daca este cazul, organizatiile internationale;
 - b) in functie de necesitati, statele parti interesate fac schimb de informatii intre ele sau cu organizatiile internationale, in scopul protejarii materialelor nucleare amenintate, verificarii integritatii containerelor de transport sau recuperarii materialelor nucleare ilicit insusite; ele:
 - (i) isi coordoneaza eforturile pe cale diplomatica si prin alte mijloace prevazute de comun acord;
 - (ii) isi acorda asistenta la cerere;
 - (iii) asigura restituirea materialelor nucleare furate sau disparute in urma evenimentelor mai sus mentionate.

Modalitatile concrete ale acestei cooperari sunt stabilite de statele parti interesate.

3. Statele parti coopereaza si se consulta, in masura in care este necesar, direct sau prin intermediul organizatiilor internationale, in vederea obtinerii de indrumari asupra conceptiei, intretinerii si imbunatatirii sistemelor de protectie fizica a materialelor nucleare in cursul transportului international.

ARTICOLUL 6

1. Statele parti iau masuri corespunzatoare, compatibile cu legislatia lor nationala, pentru a proteja caracterul confidential al oricarei informatii pe care o primesc cu acest titlu, in virtutea prevederilor prezentei conventii, de la un alt stat parte sau cu ocazia participarii lor la o activitate efectuata in aplicarea prezentei conventii. Atunci cand statele parti comunica in mod confidential informatii organizatiilor internationale, se vor lua masuri pentru a asigura protectia caracterului confidential al acestor informatii.

2. In virtutea prezentei conventii, statele parti nu sunt tinute sa furnizeze informatii pe care legislatia lor nationala nu permite sa fie comunicate sau care ar putea compromite securitatea lor nationala ori protectia fizica a materialelor nucleare.

ARTICOLUL 7

1. Faptul de a comite cu intentie unul dintre actele urmatoare:
 - a) primirea, detinerea, folosirea, cedarea, modificarea, instrainarea sau dispersarea materialelor nucleare, fara a fi abilitat, si care cauzeaza sau poate cauza moartea sau rani grave altei persoane sau daune considerabile bunurilor materiale;
 - b) furtul simplu sau furtul calificat de materiale nucleare;
 - c) deturnarea sau orice alta insusire fara just temei de materiale nucleare;
 - d) faptul de a pretinde materiale nucleare prin amenintare, recurgere la forta sau prin orice alta forma de intimidare;
 - e) amenintarea;
 - (i) de a folosi materialele nucleare pentru a omori sau a rani grav alta persoana sau de a cauza daune considerabile bunurilor;
 - (ii) de a comite una dintre infractiunile descrise la alin. b) in scopul de a constrange o persoana fizica sau juridica, o organizatie internationala sau un stat sa faca sau sa se abtina de la a face un act;
 - f) tentativa de a comite una dintre infractiunile descrise la alin. a), b) sau c);
 - g) participarea la una dintre infractiunile descrise la alin. a)-f); este considerata de orice stat parte ca o infractiune pasibila de pedeapsa in virtutea dreptului sau intern.
2. Fiecare stat parte aplica infractiunile prevazute in prezentul articol pedepse corespunzatoare, proportional cu gravitatea acestor infractiuni.

ARTICOLUL 8

1. Fiecare stat parte adopta masurile eventual necesare pentru a stabili competenta sa de a judeca infractiunile mentionate in art. 7, in cazurile de mai jos:
 - a) cand infractiunea este comisa pe teritoriul acestui stat sau la bordul unei nave ori aeronave inmatriculate in acest stat;
 - b) cand autorul prezumat al infractiunii este un cetatean al acestui stat.
2. Fiecare stat parte adopta, de asemenea, masurile eventual necesare pentru a stabili competenta sa de a judeca aceste infractiuni cand autorul prezumat al infractiunii se gaseste pe teritoriul sau si acest stat nu-l extradeaza, in conformitate cu art. 11, intr-unul dintre statele mentionate in paragraful 1.

3. Prezenta conventie nu inlatura nici o competenta penala exercitata in conformitate cu legislatia nationala.
4. In afara statelor parti mentionate in paragrafele 1 si 2, orice stat parte poate sa-si stabileasca competenta, potrivit dreptului international, pentru a cunoaste infractiunile mentionate in art. 7, cand ia parte la un transport nuclear international in calitate de stat exportator sau importator de materiale nucleare.

ARTICOLUL 9

Daca apreciaza ca imprejurarile o justifica, statul parte pe teritoriul caruia se gaseste autorul prezumat al infractiunii recurge, in conformitate cu legislatia sa nationala, la masuri corespunzatoare, inclusiv detentia, pentru a asigura prezenta acestui autor prezumat in scopurile urmaririi judiciare sau extradarii. Masurile luate in termenii prezentului articol sunt notificate fara intarziere statelor tinute sa-si stabileasca competenta lor conform dispozitiilor art. 8 si daca este nevoie, tuturor celorlalte state implicate.

ARTICOLUL 10

Statul parte pe teritoriul caruia se gaseste autorul prezumat al infractiunii, daca nu-l extradeaza pe acesta din urma, supune cazul, fara nici o exceptie si fara intarziere nejustificata, autoritatilor sale competente pentru exercitarea actiunii penale potrivit unei proceduri, conform legislatiei acestui stat.

ARTICOLUL 11

1. Infractiunile mentionate in art. 7 sunt de drept considerate ca facand parte din cazurile de extradare prevazute in orice tratat de extradare in vigoare intre statele parti. Statele parti se angajeaza sa includa aceste infractiuni intre cazurile de extradare care s-ar incheia intre ele.
2. Daca un stat parte, care subordoneaza extradarea existentei unui tratat, primeste o cerere de extradare de la un stat parte cu care nu este legat printr-un tratat de extradare, el poate considera prezenta conventie ca fiind baza judiciara a extradarii cu privire la infractiunile mentionate mai sus. Extradarea este supusa celorlalte conditii prevazute de legislatia statului solicitat.
3. Statele parti, care nu subordoneaza extradarea existentei unui tratat, recunosc aceste infractiuni drept cazuri de extradare intre ele in conditiile prevazute de legislatia statului solicitat.
4. Intre statele parti, fiecare dintre aceste infractiuni este considerata, in scopurile extradarii, ca fiind comisa atat la locul savarsirii ei, cat si pe

teritoriul statelor parti tinute sa-si stabileasca competenta in conformitate cu dispozitiile paragrafului 1 al art. 8.

ARTICOLUL 12

Oricare persoana impotriva careia este angajata o procedura in temeiul uneia dintre infractiunile prevazute in art. 7 beneficiaza de un tratament echitabil in toate fazele procedurii.

ARTICOLUL 13

1. Statele parti isi acorda reciproc ajutorul judiciar cel mai larg posibil in orice procedura penala referitoare la infractiunile prevazute in art. 7, inclusiv in ceea ce priveste comunicarea elementelor de proba de care ele dispun si care sunt necesare in scopul urmaririi. In toate cazurile, legea aplicabila pentru indeplinirea unei cereri de intrajutorare este cea a statului solicitat.
2. Dispozitiile paragrafului 1 nu afecteaza obligatiile ce decurg din orice alt tratat, bilateral sau multilateral, care reglementeaza sau va reglementa toata sau o parte din intrajutorarea judiciara in materie penala.

ARTICOLUL 14

1. Fiecare stat parte informeaza pe depozitar despre legile si reglementarile care produc efecte asupra prezentei conventii. Depozitarul comunica periodic aceste informatii tuturor statelor parti.
2. Statul parte pe teritoriul caruia autorul prezumat al unei infractiuni este supus urmaririi comunica, in masura posibilului, in primul rand, rezultatul procedurii statelor direct interesate. Statul parte comunica, de asemenea, rezultatul procedurii depozitarului, care informeaza despre aceasta celelalte state.
3. Cand o infractiune priveste materialele nucleare utilizate in scopuri pasnice in timpul folosirii, depozitarii sau transportului lor pe teritoriul national si atat autorul prezumat al infractiunii, cat si materialele nucleare raman pe teritoriul statului parte unde s-a comis infractiunea, nici o prevedere din prezenta conventie nu va fi interpretata ca implicand, pentru acest stat parte, obligatia de a furniza informatii asupra procedurilor penale referitoare la acesta infractiune.

ARTICOLUL 15

Anexele la prezenta conventie fac parte integranta din aceasta.

ARTICOLUL 16

1. La 5 ani după intrarea în vigoare a prezentei convenții, depozitarul va convoca o conferință a statelor părți, în scopul de a examina aplicarea convenției și de a proceda la evaluarea sa în ceea ce privește preambulul, totalitatea părții dispozitive și anexele, ținând seama de situația ce va exista atunci.
2. După aceasta, la intervale de cel mult 5 ani, majoritatea statelor părți poate obține convocarea unei conferințe ulterioare având același obiectiv, prezentând, în acest scop, o propunere a depozitarului.

ARTICOLUL 17

1. În cazul unui diferend între două sau mai multe state părți privind interpretarea sau aplicarea convenției, aceste state părți se consultă în vederea reglementării diferendului pe cale de negociere sau prin orice alt mijloc pașnic de reglementare a diferendelor, acceptabil tuturor părților la diferend.
2. Orice diferend de această natură care nu poate fi reglementat în modul prescris în paragraful 1 este, la cererea oricărei părți la acest diferend, supus arbitrajului sau trimis spre decizie Curtii Constitutionale de Justiție. Dacă, în termen de 6 luni de la data cererii de arbitraj, părțile la diferend nu reușesc să se pună de acord asupra organizării arbitrajului, o parte poate cere președintelui Curtii Internaționale de Justiție sau secretarului general al Organizației Națiunilor Unite să desemneze unu sau mai mulți arbitri. În caz de conflict între cererile părților în diferend, primează cererea adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.
3. Orice stat parte, în momentul în care semnează prezenta convenție, o ratifică, o acceptă, o aprobă sau aderă la aceasta, poate să declare că nu se consideră legat de una ori de alta sau de ambele proceduri reglementare a diferendelor enunțate în paragraful 2 al prezentului articol. Celelalte state părți nu sunt legate de o procedură de reglementare a diferendelor prevăzută în paragraful 2 față de un stat parte care a formulat o rezerva cu privire la această procedură.
4. Orice stat parte care a formulat o rezerva, potrivit dispozițiilor paragrafului 3 al prezentului articol, poate, în orice moment, să retragă această rezerva printr-o notificare adresată depozitarului.

ARTICOLUL 18

1. Prezenta convenție este deschisă spre semnare tuturor statelor la sediul Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, la Viena, și la sediul Organizației Națiunilor Unite, la New York, cu începere de la 3 martie 1980 până la intrarea sa în vigoare.

2. Prezenta conventie este supusa ratificarii, acceptarii sau aprobarii statelor semnatare.
3. Dupa intrarea ei in vigoare, prezenta conventie va fi deschisa spre aderare tuturor statelor.
4.
 - a) Prezenta conventie este deschisa spre semnare sau aderare organizatiilor internationale si organizatiilor regionale avand un caracter de integrare sau un alt caracter, cu conditia ca fiecare dintre aceste organizatii sa fie constituita din state suverane si sa aiba competente de a negocia, incheia si aplica acorduri internationale in domeniile reglementate de prezenta conventie.
 - b) In domeniile de competenta lor, aceste organizatii in numele lor propriu, exercita drepturile si isi asuma responsabilitatea pe care prezenta conventie le atribuie statelor parti.
 - c) Devenind parte la prezenta conventie, o astfel de organizatie comunica depozitarului o declaratie in care se arata care sunt statele membre si care articole ale prezentei conventii nu-i sunt aplicabile.
 - d) O astfel de organizatie nu dispune de vot propriu in plus fata de cele ale statelor sale membre.
5. Instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare sunt depuse pe langa depozitar.

ARTICOLUL 19

1. Prezenta conventie intra in vigoare in cea de-a treizecea zi care urmeaza datei de depunere, pe langa depozitar, a celui ce-al douazeci si unu-lea instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare.
2. Pentru fiecare dintre statele care ratifica conventia, o accepta, o aproba sau adera la aceasta, dupa depunerea celui de-al douazeci si unu-lea instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare, conventia intra in vigoare in a treizecea zi dupa depunerea de catre acest stat a instrumentului sau de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

ARTICOLUL 20

1. Fara a aduce prejudicii prevederilor art. 16, un stat parte poate propune amendamente la prezenta conventie. Amendamentul propus este supus depozitarului care il comunica imediat tuturor statelor parti. Daca majoritatea statelor parti cere depozitarului sa convoace o conferinta pentru a studia amendamentele propuse, depozitarul invita toate statele parti sa asiste la o astfel de conferinta, care va deschide la cel putin 30 de zile dupa expedierea invitatiilor. Orice amendament adoptat la conferinta cu o majoritate de doua treimi a statelor parti este comunicat imediat de catre depozitar tuturor statelor parti.

2. Amendamentul intra in vigoare, pentru fiecare stat parte care depune instrumentul sau de ratificare, de acceptare sau de aprobare a amendamentului, in a treizecea zi dupa data la care doua treimi din statele parti au depus instrumentele lor de ratificare, de acceptare sau de aprobare pe langa depozitar. Amendamentul intra atunci in vigoare, pentru orice alt stat parte, in ziua in care acest stat parte depune instrumentul sau de ratificare, de acceptare sau de aprobare a amendamentului.

ARTICOLUL 21

1. Orice stat parte poate denunta prezenta conventie printr-o notificare scrisa facuta depozitarului.
2. Denuntarea produce efecte in a o suta optzecea zi de la data la care depozitarul a primit notificarea.

ARTICOLUL 22

Depozitarul notifica fara intarziere tuturor statelor:

- a) fiecare semnare a prezentei conventii;
- b) fiecare depunere a unui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice formulare sau retragere a unei rezerve facute in conformitate cu art. 17;
- d) orice comunicare facuta de o organizatie potrivit paragrafului 4 c) al art. 18;
- e) intrarea in vigoare a prezentei conventii;
- f) intrarea in vigoare a oricarui amendament la prezenta conventie;
- g) orice denuntare facuta in virtutea art. 21.

ARTICOLUL 23

Originalul prezentei conventii ale carei versiuni in limbile araba, chineza, engleza, franceza, rusa si spaniola sunt deopotriva autentice, va fi depus pe langa directorul general al Agentiei Internationale pentru Energia Atomica, care va face sa parvina copii certificate dupa acestea tuturor statelor.

Drept pentru care subsemnatii, autorizati in buna si cuvenita forma, au semnat prezenta conventie deschisa spre semnare la Viena si la New York la 3 martie 1980.

**NIVELURILE DE PROTECTIE FIZICA
ce se aplica transporturilor internationale de materiale nucleare, asa cum
sunt definite in anexa II**

1. Nivelurile de protectie fizica ce se aplica in cursul depozitarii cu ocazia transportului nuclear international:
 - a) materialele din categoria a III-a sunt depozitate intr-o zona cu acces controlat;
 - b) materialele de categoria a II-a sunt depozitate intr-o zona permanent supravegheata de catre paznici sau dispozitive electronice, inconjurata de o bariera materiala comportand un numar limitat de puncte de intrare supuse unui control corespunzator sau in orice zona prevazuta cu o protectie fizica de un grad echivalent;
 - c) materialele din categoria I sunt depozitate intr-o zona protejata in modul definit mai sus in ceea ce priveste categoria a II-a, dar in care accesul nu este permis decat persoanelor recunoscute ca demne de incredere, si pusa sub supravegherea paznicilor care sunt in legatura stransa cu unitati speciale de interventie.

Masurile deosebite prevazute in acest au ca obiect detectarea si prevenirea oricarui atac, oricarui acces neautorizat sau oricarei sustrageri neautorizate de materiale.

2. Nivelurile de protectie fizica ce se aplica transporturilor nucleare internationale:
 - a) pentru materialele din categoriile a II-a si a III-a transportul se efectueaza cu precautii deosebite comportand, in special, incheierea de aranjamente prelabile intre expeditor, destinatar si transportator si a unui acord prelabil intre persoanele fizice sau juridice depinzand de jurisdicia si reglementarile statelor exportatoare si importatoare, care precizeaza momentul, locul si modalitatile de transfer al responsabilitatii transportului;
 - b) pentru materialele din categoria I transportul se efectueaza cu precautiile deosebite enuntate mai sus pentru transportul materialelor din categoriile a II-a si a III-a si, in plus, sub supravegherea constanta a unei escorte si in conditii care asigura o legatura stransa cu unitati speciale de interventie;
 - c) pentru uraniul natural care se prezinta altfel decat sub forma de minereu sau de reziduuri de minereu, protectia fizica pentru transportul de cantitati ce depasesc 500 kg de uraniu comporta notificarea prelabila a expeditiei, specificand modul de transport, ora de sosire prevazuta si confirmarea ca incarcatura a fost primita.

CATEGORISIREA MATERIALELOR NUCLEARE

Materialul	Forma	Categoria		
		I	II	III/c
1. Plutoniu a)	Neiradiat b)	2 kg sau mai mult	mai putin de 2 kg, dar mai mult de 500 g	500 g sau mai putin, dar mai mult de 15 g
2. Uraniu 235	Neiradiat b) - uraniu imbogatit 20% sau mai mult in 235 u	5 kg sau mai mult	mai putin de 5 kg, dar mai mult de 1 kg	1 kg sau mai putin, dar mai mult de 15 g
	- uraniu imbogatit 10% dar mai putin de 20% in 235 u	-	10 kg sau mai mult,	mai putin de 10 kg, dar mai mult de 1 kg
	- uraniu imbogatit mai putin de 10% in 235 u	-	-	10 kg sau mai mult
3. Uraniu 233	Neiradiat b)	2 kg sau mai mult	mai putin de 2 kg, dar mai mult de 500 g	500 g sau mai putin, dar mai mult de 15 g

a) Orice fel de plutoniu, cu exceptia celui la care concentratia izotopica depaseste 80% in plutoniu 238.

b) Materiale neiradiate intr-un reactor sau materiale iradiate intr-un reactor, care dau un nivel de radiatii egal sau mai mic de 100 rad./h la distanta de un metru fara ecran.

c) Alti combustibili care, in virtutea continutului lor original de materiale fisionabile, fac parte din categoria I sau a II-a, inainte de iradiere, pot intra in categoria direct inferioara daca nivelul de radiatii al combustibilului depaseste 100 rad./h la distanta de un metru fara ecran.